

رابطه ی هوش هیجانی با درگیری شغلی پرستاران

دکتر مالک میرهاشمی^۱ ، دکتر حسن پاشا شریفی^۲

و شیما ثابتی^۳

پژوهش حاضر، با هدف بررسی ارتباط هوش هیجانی پرستاران بخش اورژانس بیمارستان های شهر تهران با درگیری شغلی آنان بود. برای این منظور، ۲۳۰ نفر از پرستاران با روشن تصادفی چند مرحله ای انتخاب و مورد آزمون قرار گرفتند. تحلیل ها نشان داد که بین متغیر هوش هیجانی و درگیری شغلی پرستاران، همبستگی معنی دار وجود دارد و براساس مولفه های هوش هیجانی (خودآگاهی، مدیریت خود، خودآگاهی اجتماعی و مدیریت روابط) می توان مدلی را برای پیش بینی متغیر درگیری شغلی ارایه کرد.

واژه های کلیدی: درگیری شغلی، هوش هیجانی، بیمارستان، پرستار.

مقدمه

در سال های اخیر، مفهوم هوش هیجانی^۴ مورد توجه قرار گرفته است. عده ای معتقدند که هوش هیجانی یکی از عوامل موافقیت در محیط های آموزشی، حرفا های و روابط اجتماعی است (ساعتچی ۱۳۸۲). از نظر واتکین^۵ (۲۰۰۰) هوش هیجانی، به پیشرفت و بهبود فرایند تصمیم گیری شغلی منجر می شود. به نظر می رسد که علت بارز و موافقیت برخی از مهندسان و دانشمندان در مقایسه با برخی دیگر، این است که این گروه در همانگ گردن تلاش های خود با کار تیمی به صورت موثر، مسؤولیت پذیری و رهبری، توانایی پذیرش دیدگاه های دیگران، متقاعد سازی دیگران، همکاری و اجتناب از تعارض، تنظیم صحیح وقت و تعهدات کاری، بارز تر هستند.

۱. استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن malekfd@yahoo.com

۲. دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

۳. عضو باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

4.emotional intelligence

5. Watkin

در گیری شغلی^۱ به عنوان یک نگرش، متغیر مهمی است که به افزایش اثر بخشی سازمان، کمک می‌کند. هر چه سطح در گیری شغلی کارکنان یک سازمان بالاتر باشد، اثر بخشی آن نیز افزایش خواهد یافت. به منظور افزایش سطح در گیری شغلی، باید در مورد تعیین کننده‌های آن نگاهی واقع گرایانه و همه جانبه داشته باشیم. در میان دیدگاه‌های مختلف در مورد در گیری شغلی واقع گرایانه ترین دیدگاه، این مفهوم را تابعی از شخصیت و فضای سازمانی (الانکوماران^۲، ۲۰۰۴) می‌داند. هرچند، علاقه به مطالعه‌ی مفهوم در گیری شغلی، بر تعیین و شناسایی تعیین کننده‌های آن متمرکز بوده است (هالنбک، کونولی^۳ و همکاران، ۱۹۸۲؛ راینوویتز و هال^۴، ۱۹۷۷) اما، در مورد سه ویژگی شخصی، موقعیتی و بازده‌های کار (آری^۵، ۱۹۹۴) توافق وجود دارد.

به نظر می‌رسد در گیری شغلی بالا، یک ویژگی ذاتاً مطلوب کارکنان است. طبق تعریف کانونگو^۶ (۱۹۸۲) در گیری شغلی، به میزان هویت روان شناختی فرد با شغل خود اشاره دارد. در واقع، افراد دارای در گیری شغلی بالا، ظاهراً از شغل خود رضایت دارند، روحیه‌ی مشتبی در کار نشان می‌دهند و نسبت به سازمان و همکاران خود تعهد بالایی ابراز می‌کنند (کارسون^۷ و همکاران، ۱۹۹۵ کوهن^۸، ۱۹۹۵). اشخاص با در گیری شغلی بالا، به ندرت به دست کشیدن از شغلشان می‌اندیشنند و انتظار می‌رود تا آینده‌ای قابل پیش‌بینی برای سازمان متبع خود، کار کنند (براون^۹، ۱۹۹۶). کارکنان دارای در گیری شغلی بالا ظاهراً شغلشان با خیلی از هویت‌ها، علایق اهداف زندگی آنان پیوند تنگاتنگ داشته و برای آنها اهمیت بسیار دارد. کارکنان، ممکن است در محیط کار در واکنش به ویژگی‌های خاص از محیط یا موقعیت کاری با شغل خود در گیر شوند. همچنین، برخی از کارکنان ممکن است مجموعه‌ای از نیازها، ارزش‌ها یا صفات را دارا باشند که زمینه‌ی در گیری در شغل را فراهم آورند (راینوویتز و هال، ۱۹۷۷).

رابطه‌ی وضوح و روشنی نقش‌های شغلی (ریزو^{۱۰} و همکاران، ۱۹۷۰؛ لیتینگر^{۱۱}، ۱۹۸۲) چالش شغلی (بوچانان^{۱۲}، ۱۹۷۴) و رفتار رهبری (هالنбک و همکاران، ۱۹۸۲ میرهاشمی، ۱۳۸۶) آزادی عمل (آرایی، ۱۹۹۴) پسخوراند و ماهیت تکلیف (میرهاشمی، ۱۳۸۶) با در گیری شغلی تایید شده

- 1. job involvement
- 2. Elankumaran
- 3. Hallenbeck, Connolly
- 4. Robinowitz & Hall

- 5. Aryee
- 6. Kanungo
- 7. Carson & Bedian
- 8. Cohen

- 9. Brown
- 10. Rizzo
- 11. Litinger
- 12. Buchanan

است. شواهد، نشان می دهد که هوش هیجانی با عملکرد، ارتباط دارد (یاک^۱، سیتارینویس^۲، سالا^۳، جایان^۴، سرجیو^۵؛ ۱۹۹۷؛ ۱۹۹۸؛ اسلامسکی و کارت رایت^۶، ۲۰۰۲؛ زیدلر، ماتیوس^۷ و همکاران، ۲۰۰۴؛ کاوالرو^۸ و برینزا^۹). اسدی (۱۳۸۲) نیز در خصوص بررسی مولفه های هوش هیجانی بین کارکنان ایران خودرو، گزارش می کند که این عوامل نقش عمده ای در تبیین پراکندگی و تغییرات مولفه ای فرسودگی شغلی دارد. دهشیری (۱۳۸۳) بیان می کند که هوش هیجانی و مدیریت زمان، به طور معناداری استرس شغلی معلمان را پیش بینی می کند. نتایج تحلیل او نشان داد که از بین مولفه های هوش هیجانی به ترتیب مولفه های خود کنترلی، همدلی و خودآگاهی در پیش بینی استرس شغلی موثرند. پژوهش انجام شده در دانشگاه کویینزلند^{۱۰} استرالیا نشان می دهد کسانی که هوش هیجانی و عملکرد شغلی ضعیفی دارند، می توانند تنها با تلاش برای بهبود هوش هیجانی خود، به پای همکارانی که در هر دو بسیار عالی هستند، برسند (آشکاناسی^{۱۱}).

با توجه به مطالب و مرور اجمالی ادبیات مربوط به متغیرهای مرتبط با درگیری شغلی و هوش هیجانی، در این مطالعه روابط بین مولفه های هوش هیجانی و درگیری شغلی پرستاران اورژانس بیمارستان های شهر تهران را مورد بررسی قرار می دهیم.

روش

جامعه ی آماری، نمونه و روش نمونه گیری

جامعه ی آماری مورد مطالعه، شامل پرستاران شاغل در مراکز اورژانس بیمارستان های دولتی و خصوصی سطح شهر تهران در سال ۱۳۸۷ بود. با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی چند مرحله ای ابتدا شهر تهران به ۵ ناحیه ی جغرافیایی (شمال - جنوب - شرق - غرب و مرکز) تقسیم شد. سپس از هر ناحیه ی جغرافیایی ۵ بیمارستان (براساس فراوانی بیمارستان ها اعم از دولتی و خصوصی) و از هر بیمارستان در بخش اورژانس ۱۰ پرستار (در مجموع ۲۵۰ نفر) به صورت تصادفی انتخاب شدند و سرانجام با جداسازی پرسشنامه های ناقص و مخدوش، داده های ۲۳۰ پرسشنامه، استخراج و تحلیل شدند.

1. Yac	4.Jayan	7.Zeidler, Matthews	10. Queensland
2.Sitarenois	5.Sergio	8.Carvello	11. Ashkanasy
3.Sala	6.Slaski & Cartwright	9.Brienza	

ابزار

برای اندازه‌گیری دو متغیر هوش هیجانی و درگیری شغلی، به ترتیب از مقیاس ۲۸ ماده‌ای هوش هیجانی برادبری و گریوز^۱ (۲۰۰۵) و پرسشنامه‌ی ۱۰ ماده‌ای درگیری شغلی کانونگو^۲ (۱۹۸۲) استفاده شد.

پرسشنامه‌ی درگیری شغلی (کانونگو، ۱۹۸۲): این پرسشنامه، شامل ۱۰ عبارت است که بر پایه‌ی یک مقیاس ۷ درجه‌ای تکمیل می‌شود. کانونگو، ضریب همسانی درونی و بازآزمایی این مقیاس را به ترتیب ۰/۸۷ و ۰/۸۵ گزارش کرده است. با تحلیل داده‌های حاصل از اجرای مقیاس درگیری شغلی کانونگو (۱۹۸۲) روی ۱۹۹ نفر از فارغ‌التحصیلان مراکز آموزش عالی در کشور فرانسه که در مراحل اولیه‌ی اشتغال به کار بودند، گزارش شده که این مقیاس ضریب پایایی (۰/۸۲۷۶) مطلوبی دارد. آرایی (۱۹۹۴) نیز در گزارش خود، ضریب آلفای این مقیاس را ۰/۸۶ گزارش کرده است. میرهاشمی (۱۳۸۶) با اجرای این پرسشنامه، روی ۳۲ نفر از اعضای هیات علمی ضریب آلفای ۰/۸۰ را گزارش کرده است. در مطالعه‌ی حاضر، با بررسی داده‌های مربوط به ۴۰ نفر از آزمودنی‌ها ضریب پایایی ۰/۷۹۱ به دست آمد.

آزمون هوش هیجانی برادبری-گریوز (۲۰۰۵): این آزمون دارای ۲۸ ماده است که به ۴ مقیاس خودآگاهی، مدیریت خود، آگاهی اجتماعی و مدیریت روابط، تقسیم می‌شود. شیوه‌ی نمره گذاری آزمون با استفاده از مقیاس ۶ درجه‌ای از ۱ تا ۶ انجام می‌شود. جمع نمره‌های آزمودنی در هر یک از سوال‌ها نیز نمره‌ی کل آزمون را تشکیل می‌دهد. ضرایب پایایی برای ۴ مهارت تشکیل دهنده‌ی هوش هیجانی و جمع کل نمره‌ها مربوط به ۳۶ دانشجو برای خود آگاهی (۰/۷۳) مدیریت خود (۰/۸۷)، آگاهی اجتماعی (۰/۷۸)، مدیریت روابط (۰/۰/۷۶) و نمره‌ی کل هوش هیجانی (۰/۹۰) گزارش شده است (گنجی، ۱۳۸۵). گنجی برای تعیین اعتبار همگرایی این آزمون، آن را همراه با آزمون هوش هیجانی بار-ان (۱۹۹۷) در یک گروه ۹۷ نفری اجرا و ضریب همبستگی را ۰/۶۸ گزارش کرده است. در پژوهشی دیگر (گنجی، میرهاشمی، و ثابت ۱۳۸۵) ضریب پایایی آزمون هوش هیجانی برادبری-گریوز برای کل گروه ($N = ۵۴۰$) برابر ۰/۸۳۱ به دست آمد.

یافته ها

مولفه های آماری متغیرهای مورد بررسی در جدول ۱ ارایه شده است.

جدول ۱ : خلاصه‌ی شاخص‌های آماری نمره‌های آزمودنی‌ها در متغیر هوش هیجانی (و ۴ مولفه‌ی آن) و درگیری شغلی

شاخص‌ها	خود	مدیریت	خودآگاهی	مدیریت	خود	آگاهی	میانگین
هیجانی	هیجانی	روابط	اجتماعی	خود	آگاهی	شغلی	انحراف معیار
۲۸/۰۸	۵۷/۶۵	۴۳/۹۳	۶۶/۱۳	۶۳/۸۰	۵۰/۸۴		
۶/۳۷	۶/۴۰	۱۳/۱۳	۱۱/۹۹	۱۱/۸۸	۱۵/۵۸		

برای آزمودن ارتباط هوش هیجانی و درگیری شغلی از روش تحلیل رگرسیون چندگانه استفاده شد (جدول ۲).

جدول ۲: خلاصه‌ی نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه به منظور پیش‌بینی درگیری شغلی پرستاران بر اساس هوش هیجانی

پیش‌بینی کننده	عدد ثابت	ضریب	ضریب	t	سطح	معنی داری
استاندارد	۱۴/۱۴۷	-				استاندارد
شده (بتا)						شده
هوش هیجانی	۰/۵۳۰	۰/۲۷۶	۴/۳۴۰ **	۴/۳۷۱ **	۰/۰۰۰	معنی دار

$R = ۰/۲۷۶$; $R^2 = ۰/۰۷۶$ تعديل شده; $R^2 = ۰/۰۷۲$; $F = ۱۸/۸۳۳^{**}$

* معنی دار در سطح ۰/۰۱

همانگونه که مشاهده می‌شود، مقدار $R^2 = ۰/۰۷۶$ است که تنها نزدیک به ۸ درصد از واریانس درگیری شغلی پرستاران، توسط متغیر هوش هیجانی تبیین می‌شود. مقدار R مشاهده شده ($۰/۰۲۷۶$) و شاخص F ، نشان‌دهنده‌ی آن است که مدل رگرسیون خطی حاضر، می‌تواند برای پیش‌بینی استفاده شود. اطلاعات جدول ۲ حاکی از آن است که ضریب بتای مربوط به هوش هیجانی ($۰/۰۲۷۶$) مثبت است. مقدار آماره‌ی t و سطح معنی داری آن نیز نشان می‌دهد که بین این دو متغیر همبستگی معنی دار وجود دارد و می‌توان بر اساس هوش هیجانی، به پیش‌بینی درگیری شغلی اقدام کرد. با توجه به جهت همبستگی این دو متغیر، می‌توان قضاوت کرد که با افزایش یک واحد در

متغیر هوش هیجانی، سطح درگیری شغلی گروه نمونه، ۰/۲۷۶ واحد افزایش می‌یابد. در نهایت معادله‌ی رگرسیون به شرح زیر تنظیم شد:

$$(هوش هیجانی) = ۱۴/۱۴۷ + ۰/۲۷۶ \text{ درگیری شغلی}$$

برای بررسی ارتباط و سهم هر یک از مولفه‌های هوش هیجانی با درگیری شغلی، خلاصه‌ی نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه به منظور پیش‌بینی درگیری شغلی بر اساس مولفه‌های هوش هیجانی در جدول ۳ ارایه شده است.

**جدول ۳: خلاصه‌ی نتایج تحلیل دگرسیون چندگانه به منظور پیش‌بینی
درگیری شغلی پرستاران بر اساس مولفه‌های هوش هیجانی**

پیش‌بینی کننده‌ها	سطح	t	ضریب	استاندارد	معنی داری
عدد ثابت					
خودآگاهی					
مدیریت خود					
خودآگاهی اجتماعی					
مدیریت روابط					
نشده (بتا)					
۱۴/۳۱۲	۴/۳۰۵**	-			
۰/۱۱۷	۱/۲۹۷	۰/۱۲۹			
۰/۲۰۷	۲/۹۷۴**	۰/۲۳۶			
۰/۱۰۱	۱/۲۰۴	۰/۰۸۵			
۰/۰۴۸	۱/۵۱۴	۰/۱۱۸			
R = ۰/۳۴۸	R ² = ۰/۱۲	R ² تعديل شده = ۰/۱۰۶	F = ۷/۷۶۵**		

** معنی دار در سطح ۰/۰۱

همانگونه که مشاهده می‌شود، مقدار $R^2 = ۰/۱۲$ حاکی از تبیین ۱۲ درصد از واریانس درگیری شغلی پرستاران توسط ۴ مولفه‌ی هوش هیجانی (خودآگاهی، مدیریت خود، خودآگاهی اجتماعی و مدیریت روابط) است. مقدار R = ۰/۳۴۸ و F = ۷/۷۶۵** نیز بیانگر آن است که مدل رگرسیون خطی حاضر می‌تواند برای پیش‌بینی، استفاده شود. مقدار ضرایب بتای مربوط به ۴ مولفه، همگی مثبت است. هرچند، با مراجعه به آماره‌ی t و سطوح معنی‌داری آن‌ها می‌توان قضاوت کرد که از بین ۴ مولفه، تنها مولفه‌ی مدیریت خود با ضریب بتای برابر ۰/۲۳۶ با درگیری شغلی همبستگی معنی‌دار دارد ($P < 0/01$) و می‌تواند پیش‌بینی کننده‌ی درگیری شغلی گروه نمونه باشد. در نهایت معادله‌ی رگرسیون به شرح زیر تنظیم شد:

(مدیریت خود) $۱۴/۳۱۲ + ۰/۲۳۶ =$ درگیری شغلی

بحث و نتیجه گیری

به طور کلی، یافته های این مطالعه نشان داد که همبستگی هوش هیجانی با درگیری شغلی، مثبت و معنی دار است. علاوه بر این، نتایج تحلیل رگرسیون مربوط به پیش بینی سطح درگیری شغلی پرستاران بر اساس مولفه های ۴ گانه ای هوش هیجانی (خودآگاهی، مدیریت خود، خودآگاهی اجتماعی و مدیریت روابط) حاکی از این بود که این مولفه ها در کل می توانند پیش بینی کننده ای سطح درگیری شغلی پرستاران باشند هر چند، در بین ۴ مولفه ای فوق، تنها بین مولفه ای مدیریت خود و درگیری شغلی همبستگی مثبت و معنی دار به دست آمد ($P < 0.01$).

یافته های این پژوهش، موید نقش هوش هیجانی به عنوان یکی از عوامل موقیت در محیط های حرفه ای، آموزشی و روابط اجتماعی و تاثیر آن بر مدیریت، بهره وری و نگرش های سازمانی و شغلی است. نتایج مطالعات مربوط به هوش هیجانی و عملکرد شغلی کارکنان (یاک، ۱۹۹۷؛ سیتارینوس، ۱۹۹۸؛ سالا، ۲۰۰۰؛ سرجیو، ۱۹۹۸؛ آشکاناسی، ۲۰۰۱؛ اسلامسکی و کارت رایت ۲۰۰۲؛ زیدلر و همکاران، ۲۰۰۴؛ کاوالرو و برنسیزا، ۲۰۰۲؛ جایان، ۱۹۹۰؛ ۲۰۰۶) نقش معنی دار نگرش های شغلی (نظیر درگیری شغلی) در رفتارهای مرتبط با کار (لین^۱ و همکاران، ۱۹۹۰) و عملکرد شغلی (گیل و دانگلو^۲، ۱۹۹۴؛ رایت^۳ و همکاران، ۱۹۹۳؛ پترسون و میشل^۴، ۱۹۹۰) با نتایج مطالعات اخیر همسو است.

با توجه به ماهیت شغل پرستاری و با تکیه بر یافته های مطالعات مختلف نظیر مودراک^۵ (۲۰۰۴) و کرومی^۶ (۱۹۸۱) درخصوص رابطه ای معنی دار درگیری شغلی با ویژگی های شخصیتی، مانند انعطاف پذیری، منظم بودن، پاییندی به رعایت اصول اخلاقی و به نوعی تعهد اخلاقی به وظایف کاری مسلم است که رشد و پرورش هوش هیجانی با آثار مطلوب خود در جنبه های فردی و میان فردی و در بهبود عملکرد افراد می تواند به رشد شخصی و شغلی فرد منجر شود.

1. Lynn

2. Gable & Dangello

3. Wright

4. Peterson & Michael

5. Mudrack

6. Cromie

منابع

- اسدی، ج. (۱۳۸۲). بررسی رابطه‌ی هوش هیجانی و فرسودگی شغلی و سلامت روانی کارکنان شرکت ایران خودرو. پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد چاپ نشده دانشگاه علامه طباطبائی.
- برادری، ت. و گریوز، ج. (۲۰۰۵). هوش هیجانی (مهارت‌ها و آزمون‌ها). ترجمه: م. گنجی (۱۳۸۴) تهران: ساوالان.
- دهشیری، غ. ر. (۱۳۸۲). هنجریابی پرسشنامه‌ی هوش هیجانی شرینگ در بین دانشجویان دانشگاه‌های تهران و بررسی ساختاری عاملی آن. پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد چاپ نشده. دانشگاه علامه طباطبائی.
- ساعتچی، م. (۱۳۸۲). روان‌شناسی کار (کاربرد روان‌شناسی در کار، سازمان و مدیریت). چاپ چهارم. تهران: ویرایش.
- گنجی، ح، میرهاشمی، م، و ثابت، م (۱۳۸۵). هنجریابی مقدماتی آزمون هوش هیجانی برادری - گریوز. طرح پژوهشی. معاونت پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن.
- میرهاشمی، م. (۱۳۸۶). تدوین مدل روابط بین ادراک از عوامل محیط کار (نقش‌های شغلی، ویژگی‌های شغلی، سبک نظری و ساختار سازمانی) با سطح درگیری شغلی و تعهد سازمانی اعضای هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی. پایان نامه‌ی دکتری چاپ نشده دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات.

Aryee, S. (1994). *Job involvement : An analysis of its determinants among male and female Teachers*. Revue canadienne des sciences de l'Administration, [2.11.2008] [online].< http : www. findarticles. com>

Ashkanasy, N.M.(2001 April).The case for emotional intelligence in workteams. In: T. Bauer, SIOP 16th annual Conference , San Diego, Ca USA, 27-29 .

Bar – On, R. (1997). *The emotional quotient inventory (EQ – i) : Technical manual*. Toronto. Conada : Multi – Heart Systems. Inc.

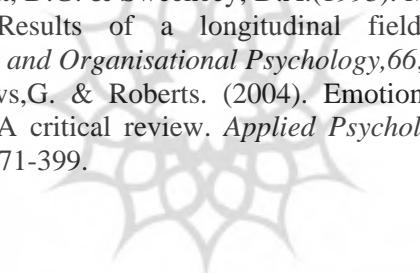
Brown, S. P .(1996). A meta – analysis and review of organizational research on job invovement. *Psychological Bulletin, 120*, 235 – 255.

Buchanan, B. (1974). Building organizational commitment : The socialization of managers in work organizations *Administrative Science Quarterly, 19*, 533 – 546.

Carson, K. D., Carson, P. P., & Bedeian, A. G. (1995). Development and construct Validation of a career entrenchment measure *Journal of Occupational and Organizational Psychology, Vol, 88*, 301 – 20.

- Carvello, K. & Brienza, D. (2002). *Emotional competence and leadership excellence at Johnson and Johnson: The emotional intelligence and leadership study.*<<http://www.eiconsortium.orgl>>
- Cohen, A. (1995). An examination of The relationships between work commitment and nonwork domains. *Human Relations*, Vol. 48, 239 – 63.
- Cromie, S. (1981). Woman as managers in Northern Ireland. *Journal of Occupational Psychology*, Vol. 54, 87 – 91.
- Elankumaran, S.(2004).Personality, organizational climate and job involvement:A empirical study. *Journal of Human Values*,10(2),117-130.
- Gable,M. & Dangello,F. (1994). Job Involvement,Machiavellianism and Job Performance. *Journal of Business and Psychology*, 9(2), 159-170.
- Hollenbeck, J. R., Connolly, T., and Rabinowitz, S. (1982). *Job involvement 1977 – 1981. Beyond the exploratory stage.* Working Paper, Michigan State University, Ann Arbor : MI.
- Jac, J.H. (1997). *Emotional intelligence and cognitive ability as predictors of job performance in the banking sector.* Unpublished master's thesis.
- Jayan , c.(2006).Emotional competence, personality, and job attitudes as predictors of job performance. *Journal of the Indian Academy of Applied Psychology* , Vol. 32, No.2, 135-144.
- Kanungo, R. N. (1982).Measurement of job and work involvement *Journal of Applied Psychology*, 67, 341 – 349.
- Litinger, Neal N. (1982). *Job involvement among managers and its relationship to demographic, Psychological, and situational forces.* Unpublished doctrol dissertation.
- Lynn, M., Lucy, N.A. & George, T.C. (1990). Job and organisational attitudes in relation to em-ployee behavioural intentions. *Journal of Organisational Behaviour*. 11(1), 57-67.
- Mudrack, P. E. (2004). Job involvement, obsessive compulsive personality traits, and workaholic behavioral Tendencies. *Journal of Organizational Change Management*, Vol 17, No. 5, 490 – 508.
- Peterson, M. & Michael, P. (1990). An empirical assessment of Kanungo's concept and measure of job involvement. *Applied Psychology:An International Review*. 89, 3, 293-306.
- Rabinowitz, S. (1981). Toward a developmental model of job involvement. *Applied Psychology:An International Review*. 30, 37 – 50.
- Rabinowitz, S., and Hall, D. T. (1977). Organizational research on job involvement. *Psychological Bulletin*, 84, 265 – 288.

- Rizzo, J. R., House, J., and Lirtzman, S. L. (1970). Role conflict and ambiguity in complex organizations. *Administrative Science Quarterly*, 15, 150 – 163.
- Sala, F. (2000). It's lonely at the top: Executives emotional intelligence self mis perceptions. [25.11.2008] [online].< http:// www eicosortium.orgl
- Sergio, R.P. (2001). *Emotional intelligence and Mental ability as determinants of job performance among plant supervisors in selected manufacturing firms*. Unpublished master's thesis, DeLa Salle University, Dasmarnes.
- Sitarenois, G. (1998) *Emotional intelligence. in the prediction of sales success in the finance industry*. Canada: Multi-Health Systems.
- Slaski, M., & Cartwright, S. (2002). Health, performance and emotional intelligence: An exploratory study of retail managers. *Stress and Health*, 18, 63-68.
- Watkin, C. (2000). Developing emotional intelligence. *International Journal of Selection & Assessment*, 8(2) 89-92.
- Wright, T.A., Bonett, D.G. & Sweencey, D.A.(1993). Mental health and work performance:Results of a longitudinal field study. *Journal of Occupational and Organisational Psychology*,66, 277-284.
- Zeider,M., Matthews,G. & Roberts. (2004). Emotional intelligence in the work place: A critical review. *Applied Psychology: An International Review*, 53, 371-399.

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی